

PODPORA/KOHYT – duet o podwójnej osobowości, uformowany ‘na granicy dwóch światów’: świata tradycyjnie rozumianej, granej, komponowanej muzyki (Max Kohyt – muzyk improwizujący, kompozytor muzyki współczesnej, teatralnej); oraz świata sztuki wizualnej – rzeźby, intermediiów, gdzie dźwięk, tak jak język, może transformować przestrzeń. W maju 2024 rozpoczęli współpracę z tancerką i performerką Aleksandrą Nowakowską oraz jej solo SPEECHLESS (współpraca Andrzej Józefczyk).

Działania artystów łączą poszukiwania w obszarze performatyki, skupienie na ruchu i słyszeniu, poszukiwaniu nieoczywistych dźwięków.

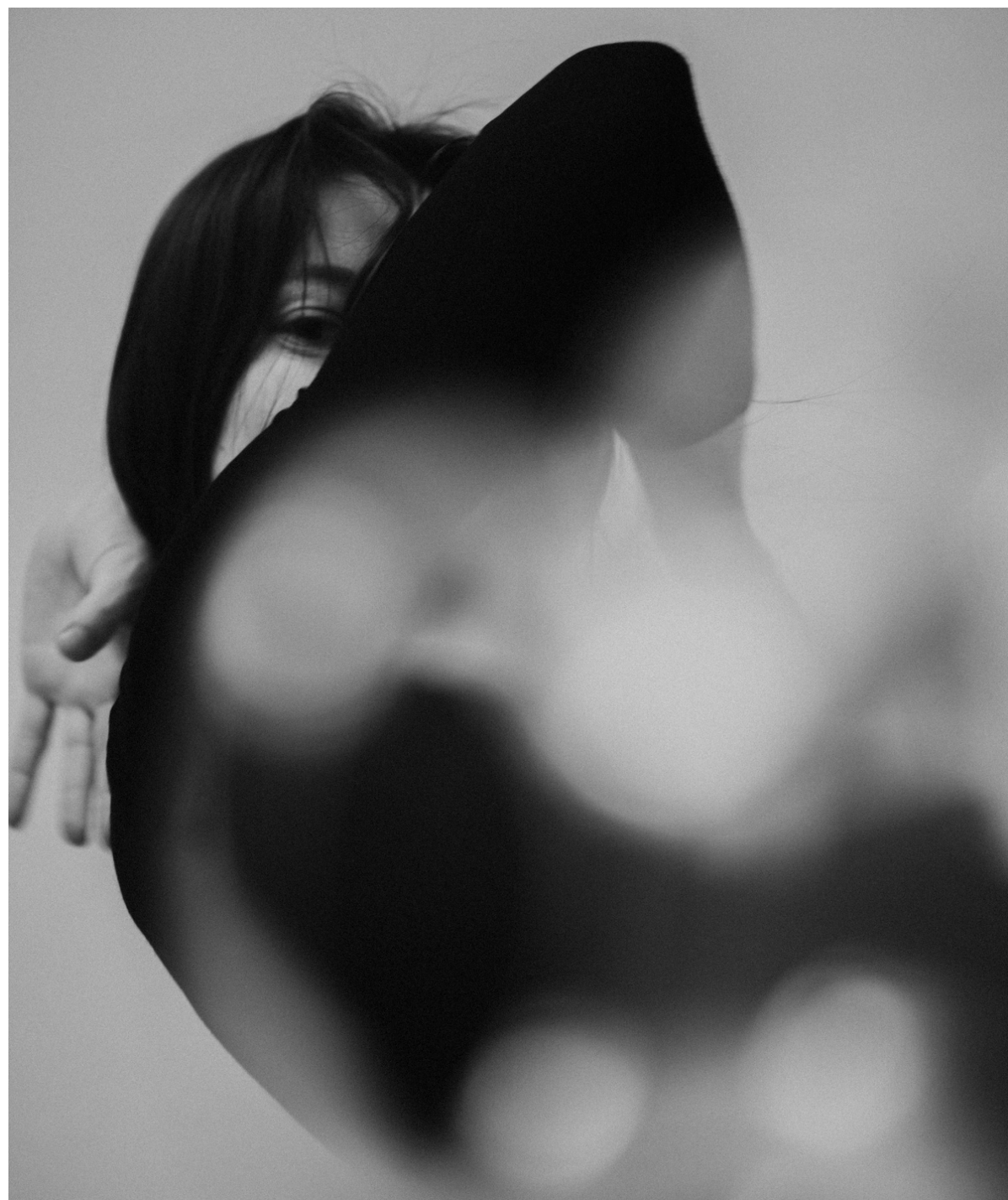

IDEA

Tańczące ciało stoi w opozycji do kapitalistycznej chęci przekształcenia wszystkiego w produkt – efemeryczność, kruchość, a także ciągła zmienność nie pozwala mu trwać poza tu i teraz. Taniec jest miękką praktyką oporu wobec nadprodukcji, przy czym wszelkie podejmowane praktyki i działania obarczone są ryzykiem zaprzęgnięcia go do rejonów, od których ucieka.

Analogią tej ulotności może być różnica pomiędzy słyszeniem i słuchaniem, która jest różnicą w obdarzaniu uwagą. Opisanie zdolności do słyszenia (hearing) jest potwierdzeniem działania organu słuchu, zaś słuchanie (listening) jest o wiele trudniejsze do zbadania i zmierzenia. Wibracja i pochodzące od niej dźwięki mogą być odbierane przez narządy słuchu, jednak interpretacja, rozumienie, wyobrażenia z nimi związane są indywidualną zdolnością skupienia.

REZYDENCJA

Nasze praktyki krążą wokół ulotności dźwięku i ruchu, a także łączeniu ze sobą tych działań i zmysłów: dźwięk związany z wytwarzającym go ruchem, ruch będący rytmem i wibracją. Szukamy miejsca, pozwalającego nam na wspólny research, łączący nasze dotychczasowe poszukiwania twórcze.

Korzystając z naszego dotychczasowego researchu, stworzymy performance dźwiękowy, łącząc tematy realizowane w solo SPEECHLESS (Aleksandra Nowakowska) oraz Bordering Silence (PODPORA/KOHYT).

MID_EVIL

PODPORA/KOHYT ORAZ MAJA MIRO

‘Katarzyna Podpora i Max Kohyt to duet improvizatorów działających pod swoimi nazwiskami. Ich płyty również wydała wytwórnia Bocian, mowa tutaj o “Nights Are Numbered” oraz będącą muzycznym spotkaniem z Michałem Jacaszkiem “JACASZEK / PODPORA / KOHYT”.

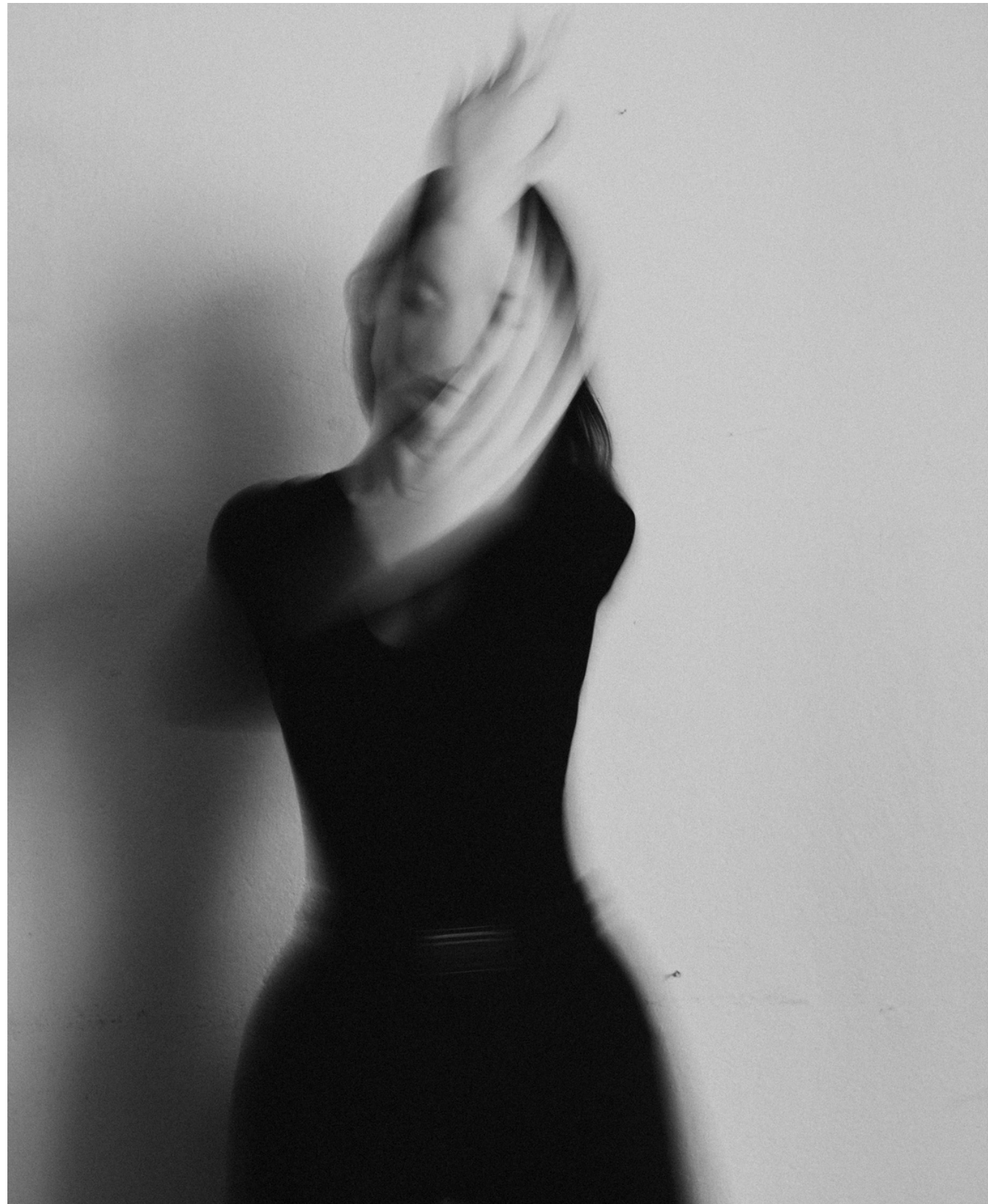
“Mid_Evil” to album bardzo spójny i wyciszony, posiadający charakterystyczną głębie wypełnioną właśnie ciszą. Jej przestrzeń i tekstury czasami pełne odgłosów preparowanych płyt gramofonowych stykające się z dźwiękami fletów nadają im hipnotyzująca barwę. “Mid_Evil” to także minimalistyczna muzyka szumów i pojedynczych drgań instrumentów oraz różnych przedmiotów. Muzyka, która generuje naszym wyobrażeniom pewne obrazy. Pomimo swej surowej formy płyta ta ukazuje piękno każdego brzmienia i daje możliwość delektowania się nim. Niemalże namacalnie można dotknąć i uchwycić ten dźwięk, wsłuchując się w niego. Fascynujące jest też to, jak Miro, Podpora i Kohyt wspaniale oddziałują na siebie, rozumieją się, tworząc wspomniane brzmienia. Możemy usłyszeć, że każdy z tych artystów posiadający przecież własny „język” muzyczny idealnie współdziała na drugą osobę.

Album “Mid_Evil” powstały z improwizacji, zabarwiony ciszą to świat drgań i nieustannego nasłuchiwania. Poznawania muzyki ukrytej gdzieś w zakamarkach nieodkrytych miejsc. Dla mnie intrygujący i inspirujący, do którego mam zamiar wracać i znajdować coś nowego.’

<https://podporakohyt.bandcamp.com/album/mid-evil>

SPEECHLESS

ALEKSANDRA NOWAKOWSKA

Jak pisze Jean Luc Nancy, ciało jest miejscem, w którym kształtuje się język, gdzie coś abstrakcyjnego i nieuchwytnego, jak myśl, nabiera kształtu i fizyczności. Język i mowa są częścią ciała, ponieważ stymulują neurony, narządy i zmysły. Język i mowa są powiązane z rytmem, dźwiękiem, intonacją, oddechem, a także obrazami tego ciała” (J-L. Nancy Corpus). Ta koncepcja jest inspiracją dla solowego spektaklu „Speechless”.

Jak pokazać ciało, aby uniknąć etykietowania i przypisywania mu znaczenia? Czy coś tak osobistego i emocjonalnego jak ludzki głos może być przedstawione „jako takie”, to znaczy pozwolić mu opowiedzieć swoją własną historię, zamiast używać go do opowiadania historii?

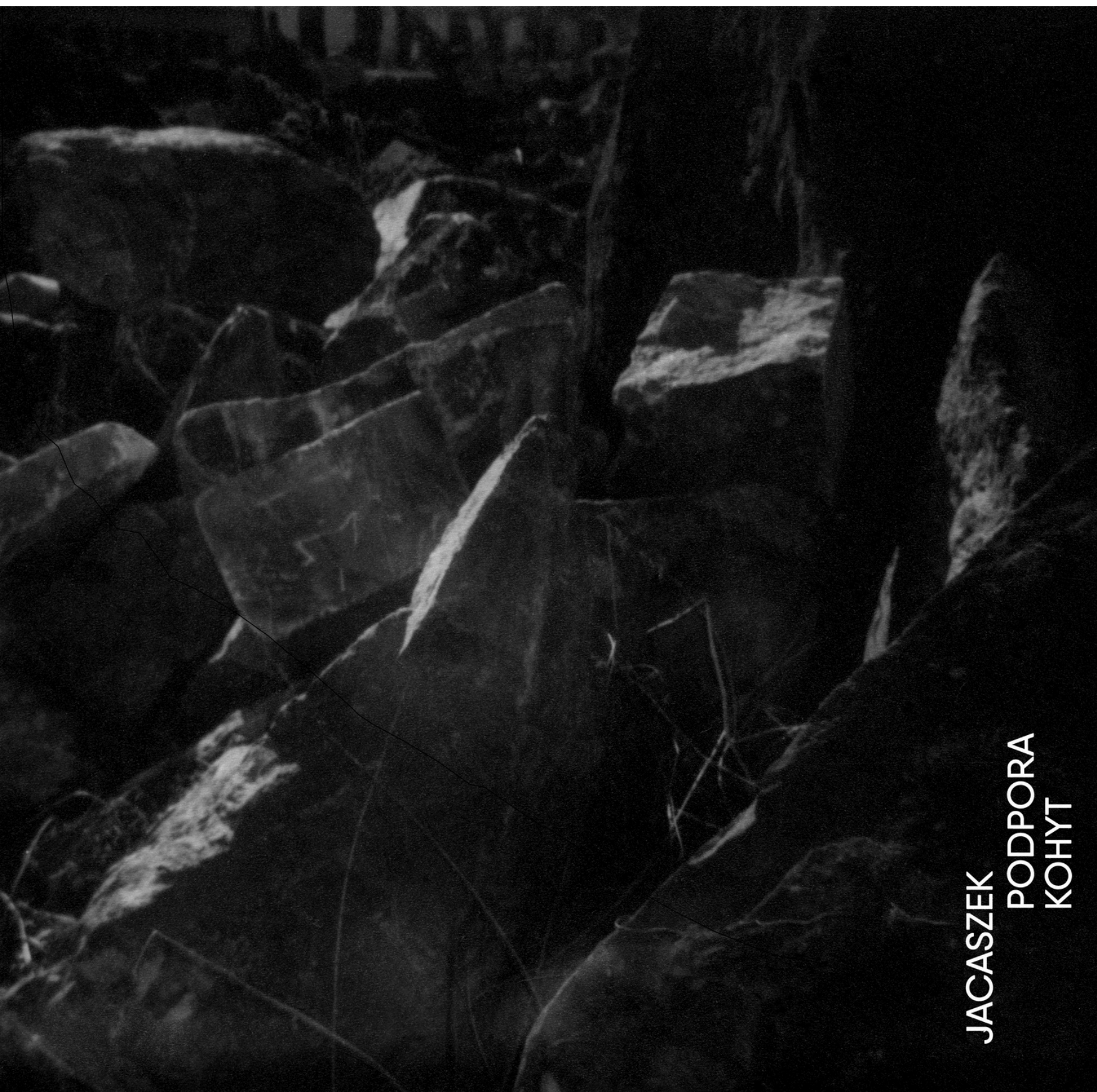
Głos jest czymś bardzo osobistym i charakterystycznym, reagującym na otoczenie i łączącym to, co „w ciele” z tym, co „poza ciałem”. Spektakl zajmuje się właśnie tą przestrzenią pomiędzy, umieszczając ją na scenie. Spektakl ma formę koncertu, w którym jedynym instrumentem jest ciało. Drobne elementy, takie jak westchnienia, oddechy, pomruki, dźwięki nieartykułowane, chichoty itp. będą elementami składowymi, na których będą opierać się dalsze części spektaklu.

choreografia, wykonanie, fonosfera: Aleksandra Nowakowska

współpraca muzyczna: Piotr Korzeniak

TRAILER: <https://youtu.be/vxmkyad5gHA>

JACASZEK/PODPORA/KOHYT

JACASZEK
PODPORA
KOHYT

JACASZEK/PODPORA/KOHYT to wspólny projekt gdańskich artystów – Michała JACASZKA i duetu PODPORA/KOHYT [– stworzony z potrzeby wspólnego grania, połączenia specyficznych brzmień całej trójki. Punktem wyjściowym był pomysł wykorzystania archiwalnych nagrań z wnętrz architektury gdańskich kościołów dokonanych przez Michała Jacaszka. Fragmenty unikalnych nagrań wtopione w warstwy subtelnej elektroniki Jacaszka spotykają tu struktury wypracowane przez Katarzynę Podporę i Maxa Kohyta utkane z nieoczywistych dźwięków instrumentów, przedmiotów, kontaktowo nagłaśnianych małych obiektów, manipulacji taśmą i szczypty elektroniki.

<https://podporakohyt.bandcamp.com/album/jacaszek-podpora-kohyt>

<https://youtu.be/2TWsiqo2OJw>

MIASTO W DOTYKU

(U)ZMYSŁAWIANIE MIASTA

ALEKSANDRA NOWAKOWSKA

Działanie site-specific, inspirowane choreografią codzienności Warszawy, miało na celu kolektywne wypracowanie procesu tworzenia własnego miejsca, obserwacji ciała w przestrzeni miejskiej, kreatywnego procesu pracy z ciałem wobec przestrzeni, a tym samym znalezienia nowych sposobów bycia w niej – psychologicznego procesu tworzenia własnych ścieżek i nadawania im znaczenia poprzez oswojenie i nadawanie znaczeń.

Czy alternatywne doświadczenie przestrzeni jest w stanie zmienić zmysłowe jej odbieranie, pozytywnie wpłynąć na relację z nią, ustalić nowe wzorce, oswoić miasto?

Jak zmienić zastaną siatkę ulic, budynków, schematów poruszania na taką, która odpowiada mojemu ciału? Jakie ruchowe inspiracje czerpać można z ożywionych i nieożywionych aktorów przestrzeni publicznej?

Jak nasze ciało negocjuje przestrzeń własną w przestrzeni miejskiej – wypełnia ruchem tkankę ulic, wyznacza własne ścieżki w tłumie, unieruchamia się w ścisku?

Jak oddzielić wzorce nasze i nie-nasze oraz świadomie je zmieniać?

